KOMISSION ASETUS (EY) N:o 356/2005,

annettu 1 päivänä maaliskuuta 2005,

passiivisten pyydysten ja puomitroolien merkitsemistä ja tunnistamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ([1]) ja erityisesti sen 5 artiklan c alakohdan ja 20 a artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) On tarpeen varmistaa kalastustoimien ja erityisesti eräiden teknisten säilyttämistoimenpiteiden seuranta ja valvonta täsmentämällä muun muassa silmäkoot, pyyntiaikojen rajoitukset ja muut passiivisten pyydysten ominaisuudet. Tätä tarkoitusta varten kalastusalusten käyttämät pyydykset on voitava tunnistaa ja tarkastaa helposti. Näiden vaatimusten täyttämiseksi olisi vahvistettava tiettyjen yhteisön vesillä käytettyjen pyydysten merkitsemistä ja tunnistamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

(2) Tämän asetuksen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi on aiheellista kieltää pyydysten käyttö tavalla, joka ei vastaa tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia, sekä sellaisten pyydysten pitäminen aluksilla, jotka eivät ole tiettyjen tämän asetuksen säännösten mukaisia.

(3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat kalastus- ja vesiviljelyalan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Asiasisältö

Tässä asetuksessa vahvistetaan passiivisten pyydysten ja puomitroolien merkitsemistä ja tunnistamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kalastusaluksiin ja yhteisön vesillä kalastaviin aluksiin.

2. Tämä asetus ei koske jäsenvaltion vesiä, jotka sijaitsevat 12 merimailin sisäpuolella peruslinjasta mitattuna.

3 artikla

Määritelmät

Tätä asetusta sovellettaessa:

a) ’passiivisella pyydyksellä’ tarkoitetaan:

   i) pitkäsiimoja;

   ii) verkkoja, pussiverkkoja, riimuverkkoja, yhdestä tai useammasta toisiinsa ylä- ja alaköysillä sekä yhdistävillä köysillä liitetystä erillisverkosta muodostuvia ajoverkkoja, jotka on voitu varustaa ankkurointi-, kellutus- ja paikannusvälineillä;

b) ’puomitroolilla’ tarkoitetaan troolia, jossa pyydystä vedetään puomien avulla.

4 artikla

Kiellot

1. On kiellettyä käyttää kalastukseen passiivisia pyydyksiä, poijuja tai puomitrooleja, jotka eivät ole tämän asetuksen säännösten mukaisesti merkittyjä ja tunnistettavissa.

2. On kiellettyä pitää aluksella:

a) puomitroolin puomeja, joihin ei ole merkitty näkyville ulkoisia rekisterikirjaimia ja -numeroita 5 artiklan mukaisesti;

b) passiivisia pyydyksiä, joita ei ole merkitty 7 artiklan mukaisesti;

c) poijuja, joita ei ole merkitty 10 artiklan mukaisesti.

([1]) EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1954/2003 (EUVL L 289, 7.11.2003, s. 1).

II LUKU

PUOMITROOLIT

5 artikla

Puomitrooleja koskevat velvollisuudet

Kalastusaluksen päällikön tai häntä edustavan henkilön on varmistettava, että jokaisessa aluksella olevan tai kalastukseen käytettävän puomitroolin puomissa tai puomin jalaksessa on pysyvästi näkyvissä sen aluksen ulkoiset rekisterikirjaimet ja -numerot, jolle puomit kuuluvat.

III LUKU

PASSIIVISET PYYDYKSET

6 artikla

Passiivisia pyydyksiä koskevat velvollisuudet

Kalastusaluksen päällikön tai häntä edustavan henkilön on varmistettava, että jokainen aluksella pidettävä tai kalastukseen käytettävä passiivinen pyydys on selvästi merkitty ja tunnistettavissa tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

7 artikla

Tunnistustietojen merkitseminen

Jokaisessa kalastukseen käytettävässä passiivisessa pyydyksessä on oltava pysyvästi näkyvissä sen aluksen runkoon merkityt ulkoiset rekisterikirjaimet ja -numerot, jolle pyydys kuuluu

a) kaikkien passiivisten pyydysten kummankin pään ylimpään silmäriviin kiinnitetyssä merkissä;

b) yli yhden meripeninkulman pituisten passiivisten pyydysten ylimpään silmäriviin säännöllisin, enintään yhden meripeninkulman välein kiinnitetyssä merkissä siten, että yksikään yli yhden meripeninkulman pituinen passiivisen pyydyksen osa ei jää merkitsemättä.

8 artikla

Merkit

1. Merkin on oltava:

a) kestävästä materiaalista valmistettu;

b) pitävästi pyydykseen kiinnitetty;

c) vähintään 65 millimetriä leveä;

d) vähintään 75 millimetriä pitkä.

2. Merkissä olevia kirjaimia ja numeroita ei saa hangata pois, muuttaa tai tehdä mahdottomiksi lukea.

IV LUKU

MERKKIPOIJUT

9 artikla

Merkkipoijuja koskevat velvollisuudet

Kalastusaluksen päällikön tai häntä edustavan henkilön on varmistettava, että jokaiseen kalastukseen käytettävään passiiviseen pyydykseen kiinnitetään tämän luvun säännösten mukaisesti kaksi päätypoijua ja välipoijut, jotka on varusteltu tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

10 artikla

Tunnistustietojen merkitseminen

1. Kussakin pääty- ja välipoijussa on oltava seuraavalla tavalla näkyvissä sen aluksen runkoon merkityt ulkoiset rekisterikirjaimet ja -numerot, jolle pyydys kuuluu:

a) kirjaimet ja numerot on merkittävä mahdollisimman korkealle vedenpinnan yläpuolelle, jotta ne olisivat selvästi näkyviä;

b) merkintöjen värin on oltava selvästi niiden taustasta erottuva.

2. Merkkipoijuun merkittyjä kirjaimia ja numeroita ei saa hangata pois, muuttaa eikä tehdä mahdottomiksi lukea.

11 artikla

Köydet

1. Poijut passiiviseen pyydykseen yhdistävien köysien on oltava uppoavaa ainetta, tai ne on painotettava.

2. Köydet, joilla päätypoijut yhdistetään pyydykseen, on kiinnitettävä pyydyksen päihin.

12 artikla

Päätypoijut

1. Päätypoijut on kiinnitettävä siten, että pyydyksen molempien päiden sijainti voidaan määrittää milloin tahansa.

2. Päätypoijun maston on ulotuttava vähintään 1,5 metriä merenpinnan yläpuolelle kohon yläreunasta mitattuna.

3. Poijujen on oltava värillisiä, ei kuitenkaan punaisia tai vihreitä.

4. Päätypoijuissa on oltava:

a) yksi tai kaksi suorakulmaista lippua, joiden sivu on vähintään 40 senttimetriä; jos samassa poijussa tarvitaan kaksi lippua, niiden välisen etäisyyden on oltava vähintään 20 senttimetriä; vedenpinnan ja ensimmäisen lipun välisen etäisyyden on oltava vähintään 80 senttimetriä; saman verkon eri päitä ilmaisevien lippujen on oltava samanvärisiä, ei kuitenkaan valkoisia, ja samankokoisia;

b) yksi tai kaksi valoa, joiden on oltava keltaisia, välähdettävä viiden sekunnin välein (F1 Y5s) ja nähtävissä vähintään kahden meripeninkulman etäisyydeltä;

c) poijun yläosassa ylätuntomerkki, joka on läpimitaltaan vähintään 25 senttimetriä oleva pallo, jonka päällä on yksi tai kaksi heijastinraitaa, jotka eivät ole punaisia tai vihreitä ja joiden leveys on vähintään 6 senttimetriä; myös pyöreää tutkaheijastinta voidaan käyttää poijun ylätuntomerkkinä;

d) tutkaheijastimen on annettava kaiku vähintään kahden meripeninkulman etäisyydelle.

13 artikla

Päätypoijujen kiinnittäminen

Päätypoijut on kiinnitettävä passiivisiin pyydyksiin seuraavasti:

a) länsisektorin poijussa (puoli kompassin kierrosta etelästä lännen kautta pohjoiseen) on oltava kaksi lippua, kaksi heijastinraitaa, kaksi valoa ja 8 artiklan säännösten mukainen merkki;

b) itäsektorin poijussa (puoli kompassin kierrosta pohjoisesta idän kautta etelään) on oltava yksi lippu, yksi heijastinraita, yksi valo ja 8 artiklan säännösten mukainen merkki.

Merkissä on oltava 10 artiklassa mainitut tiedot.

14 artikla

Välipoijut

1. Passiivisessa pyydyksessä, jonka pituus on enemmän kuin yksi meripeninkulma, on oltava välipoijuja.

2. Välipoijuja on oltava vähintään yhden meripeninkulman välein niin, ettei mikään yli yhden meripeninkulman pituinen osa jää merkitsemättä.

3. Välipoijuilla on oltava samat ominaisuudet kuin itäsektorin poijuilla, paitsi että:

a) lippujen on oltava valkoisia; ja

b) joka viides välipoiju on varustettava tutkaheijastimella, joka antaa kaiun vähintään kahden meripeninkulman etäisyydelle.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

15 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä maaliskuuta 2005.

Komission puolesta

Joe BORG

Komission jäsen

LIITE

PÄÄTYPOIJUJEN JA VÄLIPOIJUJEN OMINAISUUDET

